

„ У чичеви ви щѣ да идѣ
„ И Ненчо да доиди
— „ Нека Радка да отиди,
„ Тя да го повика,
„ А пакъ ты ся с'мениѣ върни —
„ Нѣщо ще ти кажѣ.
„ Иди Радке го повикай,
„ Рѣчи дѣдо Димо,
И Радка ся пакъ повърна
Течишкомъ отиди.
— „ Знашь-ли тате, а че Ненчо
„ Менѣ ми обыча,
„ Ей, прѣстънъ си, той, ми дади,
„ И азъ да го помня.
— „ Ный съ майкѣ ти говорихми,
„ Рѣче дѣдо Димо.
„ Туй момче го н ный обикнахми —
„ И меня ми й драго.
„ Той ми каза, рѣче Деша,
„ Чи пакъ ще да доиди,
„ Кога у тѣхъ си убиди,
„ И кога уздрави.
„ Кога й така, рѣче дѣдо,
„ Богъ да благослави;
„ И азъ Ненча го обычамъ,
„ Добъръ часъ да бива!..
Дѣша и дѣдо увѣзохѣ
Двама-та у кѣщи,
А кѣщни-тѣ приготвихѣ,
Кѣто на заг'вѣзни.
Тръпеза-та наредена
С' пѣнци, лѣжници,
И чорба-та изсипана,
И вино в' бѣклици.
Донесохѣ, расчупихѣ
Прѣстѣргани пати,
Все що трѣба нарѣдихѣ,
И чакахѣ гости.